

alternativament en cada país, composta pels representants que designin respectivament les parts.

2. La Comissió Mixta s'ha de reunir cada tres anys, amb caràcter ordinari, amb la finalitat de planificar les activitats de cooperació al desenvolupament derivades del present Conveni, o més sovint en funcions de seguiment i avaluació dels programes i projectes en curs si les dues parts ho acorden.

Article 11.

1. Sense perjudici de l'examen general dels assumptes relacionats amb l'execució del present Conveni, la Comissió Mixta té les funcions següents:

a) Identificar i definir, dins de les àrees d'interès preferent, enunciades a l'article 4 del present Conveni, els sectors en què sigui desitjable la realització d'activitats de cooperació al desenvolupament.

b) Revisar periòdicament la marxa dels diferents programes i projectes de cooperació.

c) Avaluar els resultats obtinguts en l'execució dels diferents programes i projectes de cooperació en curs amb vista a obtenir-ne el rendiment més eficaç.

d) Fer les recomanacions que es considerin pertinents amb la finalitat de millorar la cooperació mútua.

e) Al final de cada reunió, la Comissió Mixta ha de redactar una acta que reflecteixi el resultat de les negociacions mantingudes i on s'ha de plasmar la programació triennal acordada entre les dues parts.

2. La Comissió Mixta pot ser consultada per les parts sobre qualsevol matèria relacionada amb les activitats de cooperació al desenvolupament entre el Regne d'Espanya i Bòsnia i Hercegovina.

Article 12.

El present Conveni entra en vigor en la data de l'última nota per la qual les parts es comuniquin el compliment dels requisits exigits pels seus ordenaments respectius per a la celebració de convenis internacionals.

Article 13.

1. El present Conveni roman en vigor durant un període de cinc anys i es renova per reconducció tàcita per períodes d'un any, llevat que hi hagi manifestació en contra de qualsevol de les parts, notificada per via diplomàtica a l'altra part, almenys tres mesos abans de la data de renovació.

2. El present tractat pot ser denunciat per escrit per qualsevol de les parts en qualsevol moment. La denúncia té efecte sis mesos després de la data de la seva notificació.

Fet i signat a Sarajevo, capital de Bòsnia i Hercegovina, el dia onze de juny de dos mil tres, en dos (2) exemplars originals en espanyol i en els idiomes oficials de Bòsnia i Hercegovina, bosnià, croat i serbi; els dos textos tenen el mateix valor legal.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel i Egea
Secretari d'Estat
d'Assumptes Europeus

Per Bòsnia i Hercegovina,
Lidija Topić
Viceministra d'Afers Exteriors

Aquest Conveni va entrar en vigor el 19 de maig de 2005, data de l'última nota encreuada entre les parts en què es comunicaven el compliment dels requisits legals interns, segons estableix el seu article 12.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 de juny de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

10069 LLEI 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme. («BOE» 142, de 15-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aparició de la tecnologia digital i la seva aplicació a la transmissió i difusió dels serveis públics de radiodifusió sonora i televisió suposa un avanç tecnològic de gran rellevància, que obre la possibilitat de presentar als ciutadans una oferta de més qualitat i de programació més diversa i avançada.

En el context actual, en què la transició a la televisió i ràdio digital a Espanya ha viscut diferents avatars que han endarrerit la implantació i el desplegament de nous programes i serveis disponibles per a tots els ciutadans, es fa necessari articular mesures urgents per afavorir la transició efectiva de la tecnologia analògica a la digital terrestre, oferir als ciutadans la possibilitat d'accedir a un nombre més gran de programes i de serveis, amb qualitat més alta, i garantir la deguda pluralitat de l'oferta a Espanya.

Sense detriment de futures iniciatives legislatives que ofereixin un marc jurídic general al sector audiovisual espanyol, la necessitat d'avançar de forma adequada en la transició cap a la televisió i ràdio digital terrestres, que permeti la recepció d'aquesta oferta més àmplia i de més qualitat, justifica que s'adoptin, per a aquest període de transició, mesures de caràcter urgent que assegurin no només el desplegament correcte de nous canals i programes de televisió i ràdio en les diferents cobertures territorials, sinó també una cobertura legal adequada.

El Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, i l'Ordre de 23 de juliol de 1999, per la qual s'aprova el reglament tècnic i de prestació del servei de radiodifusió sonora digital terrestre, despleguen la disposició addicional 44a de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per la qual s'estableix el marc legal de les concessions per a la gestió indirecta dels serveis públics de televisió i radiodifusió sonora amb tecnologia digital. Les disposicions anteriors, juntament amb la disposició addicional sisena de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, estableixen, per tant, el marc jurídic pel qual s'assenyalen els límits de participació en entitats concessionàries del servei de radiodifusió sonora digital. Aquest marc en què coexisteixen règims jurídics diferents per a les diferents tecnologies de difusió, analògica o digital, no proporciona satisfacció a la realitat d'un sector, com el radiofònic, que està immers en un gran procés de creixement i iniciant la introducció de la tecnologia digital, ja que no preveu un tractament adequat i unificat als diferents mercats radiofònics en funció de la seva tecnologia de difusió pel que fa a límits de participació i control de les concessions.

Per tot això, aquesta Llei modifica el contingut de la disposició addicional sisena de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, i assenyala que una mateixa persona física o jurídica no pot

controlar, en cap cas, directament o indirectament, per a una mateixa tecnologia de difusió, més del cinquanta per cent de les concessions administratives del servei de radiodifusió sonora terrestre que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura, ni controlar més de cinc concessions en un mateix àmbit de cobertura. En aquest mateix sentit aquesta Llei estableix que es consideren control d'una concessió de radiodifusió sonora, ja sigui difosa mitjançant tecnologia analògica o digital, els casos a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

Mitjançant la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, es va adoptar la decisió de regular la gestió indirecta de la televisió, d'acord amb els principis que assenyala el Tribunal Constitucional i els que derivaven necessàriament del seu caràcter de servei públic essencial. Aquesta Llei, que en la seva exposició de motius ja avançava que estava «oberta a futurs canvis o innovacions tecnològiques», va establir a l'article 4 un límit de tres concessions, considerant conjuntament càlculs de viabilitat econòmica per a les empreses concessionàries, exigències o limitacions tècniques existents en el moment d'aprovar-se la Llei, fa 16 anys, i l'interès del públic per una programació diversificada. En el present avantprojecte se suprimeix aquest límit.

Els canvis introduïts en el sector audiovisual, gràcies a la tecnologia digital, han conduït a un escenari en què una tecnologia de substitució provoca un fenomen de transferència en què, durant un determinat període de temps, coexisteixen totes dues, fet que suposa la presència simultània de concessions de servei televisiu en canals analògics i de diferents programes en canals digitals.

En aquest marc de transició tecnològica que viu la televisió a Espanya, es produeix la presència simultània de capital de grups de comunicació en televisions de cobertures diferents o iguals, però que utilitzen diferents tecnologies per a la transmissió. Aquesta circumstància va conduir a l'aprovació de la disposició transitòria tercera de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, modificada per la disposició addicional trenta-dosena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per la qual les persones físiques o jurídiques que, a 1 de gener de 2004, incomplissin el que disposa l'article 19 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, estarien subjectes al que disposa l'article 21 bis, excepte les que participessin en el capital de concessionaris de servei públic de televisió d'àmbit estatal utilitzant exclusivament tecnologia digital de difusió i únicament amb relació a les concessions esmentades, a les quals no seria aplicable l'article 21 bis fins a l'1 de gener de 2005.

En aquestes circumstàncies, de resultes de l'actual situació del mercat audiovisual espanyol, i de la propera posada en marxa del Pla de foment a la transició cap a la televisió digital terrestre, és aconsellable ampliar el termini transitori que preveu l'esmentada disposició transitòria tercera de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, modificada per la disposició addicional trenta-dosena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, fins a la data de la finalització efectiva de les emissions de televisió de cobertura estatal amb tecnologia analògica, en els termes que es concreten en el Pla tècnic nacional de televisió digital terrestre.

Aquesta Llei introdueix una sèrie de modificacions a la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres. La previsió inicial de l'article 9 de la Llei esmentada, per la qual només un programa de cada canal múltiple podia ser reservat per a la gestió directa dels ajuntaments presents en cada demarcació, fa aconsellable la seva flexibilització perquè, segons el criteri de les respectives comunitats autònomes, ja sigui pel nombre de municipis inclosos en la demarcació, ja sigui pel volum d'habitants d'aquesta, es pugui augmentar excepcionalment fins a dos el nombre de programes gestionats pels ajuntaments. A més la Llei preveu la possibilitat que cor-

poracions que no hagin adoptat inicialment l'acord de gestionar el servei de televisió local de forma directa ho puguin fer en el futur, quan les condicions de la seva incorporació a projectes que ja estan en marxa siguin acordades amb els seus gestors i sempre que tinguin, en tot cas, l'autorització prèvia de la comunitat autònoma corresponent.

D'altra banda, i en el sentit d'equiparar el període de concessió administrativa per a la prestació d'aquest servei televisiu al d'altres televisions d'àmbits de cobertura més grans, es passa dels cinc anys previstos originalment per la Llei esmentada als 10 anys que ja ens trobem en la legislació aplicable a les televisions de cobertura autònoma amb tecnologia digital i a les privades de cobertura nacional. El pas de cinc a 10 anys del període de concessió per a les televisions locals no només es justifica pel criteri d'homogeneïtzació amb altres televisions de cobertura diferent, sinó també per la necessitat de preveure períodes de temps suficients per a l'amortització i l'optimització dels recursos econòmics i tècnics necessaris per a la prestació del servei de televisió digital local.

En l'àmbit de la televisió local digital també s'introdueixen canvis que pretenen millorar la gestió de les noves adjudicacions de concessions, com la prolongació del termini de què disposen les comunitats autònomes per resoldre aquesta qüestió.

Així mateix, aquesta Llei, davant un escenari de desenvolupament limitat en el desplegament dels serveis de difusió de ràdio i televisió per cable, aborda la modificació de la disposició transitòria desena de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, en el sentit de fer efectiva la prestació en competència de serveis de difusió de ràdio i televisió per cable, limitada fins a la data.

Finalment, s'indica que les modificacions que introdueix aquesta Llei afecten de forma parcial i limitada la Llei 31/1987, de 18 de desembre, la Llei 10/1988, de 3 de maig, la Llei 41/1995, de 22 de desembre, i la Llei 32/2003, de 3 de novembre, sense detriment de futures i necessàries modificacions de caràcter general en el règim jurídic del sector audiovisual espanyol.

Article primer. Modificació de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.

U. Es modifica el text de l'apartat 1 de l'article 25, que queda amb la redacció del tenor següent:

«1. Els serveis de radiodifusió sonora i televisió per ones terrestres són serveis públics en els quals la comunicació es realitza en un sol sentit a diversos punts de recepció simultàniament.

La prestació en règim de gestió indirecta d'aquests serveis requereix la concessió administrativa prèvia. L'incompliment d'aquest requisit es tipifica com a infracció molt greu i dona lloc a l'aplicació de l'oportú règim sancionador, i com a mesura de caràcter provisional es pot adoptar el tancament de l'activitat. Aquesta infracció implica una multa econòmica entre 60.000 i 1.000.000 d'euros.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposi dins dels límits indicats s'ha de graduar tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el següent:

- a) L'àmbit de cobertura de l'emissió.
- b) El benefici que hagi reportat a l'infractor la conducta sancionada.
- c) Els danys causats.»

Dos. Els paràgrafs d) i e) de la disposició addicional sisena de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació

de les telecomunicacions, queden redactats de la manera següent:

«d) Una mateixa persona física o jurídica no pot controlar, en cap cas, directament o indirectament, més del cinquanta per cent de les concessions administratives del servei de radiodifusió sonora terrestre que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura. En tot cas, una mateixa persona física o jurídica no pot controlar més de cinc concessions en un mateix àmbit de cobertura.

En una mateixa comunitat autònoma cap persona física o jurídica pot controlar més del quaranta per cent de les concessions existents en àmbits en què només tingui cobertura una concessió.

Cap persona física o jurídica pot controlar directament o indirectament més d'un terç del conjunt de les concessions administratives del servei de radiodifusió sonora terrestre amb cobertura total o parcial en el conjunt del territori de l'Estat.

Amb l'objecte de limitar el nombre de concessions el control de les quals es pot simultaniejar, a l'hora de comptabilitzar aquests límits no es computen les emissores de radiodifusió sonora gestionades de forma directa per entitats públiques.

Als efectes que preveu aquest apartat, s'entén per control els supòsits als quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

e) Els límits anteriors s'apliquen de forma independent a les concessions per a l'emissió amb tecnologia digital i a les concessions per a l'emissió amb tecnologia analògica.»

Article segon. *Modificació de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.*

La Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, es modifica en els termes següents:

U. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 4.

Dos. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera.

El que disposa l'article 19 no és aplicable respecte a les participacions simultànies en una societat concessionària del servei públic de televisió d'àmbit estatal que emeti en analògic i una altra que utilitzi exclusivament tecnologia digital de difusió, fins a la data del cessament efectiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica que estableix el Pla tècnic nacional de televisió digital terrestre, a partir de la qual és aplicable el que preveu l'article 21 bis.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.*

La Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 3.2, del tenor següent:

«Sempre que existeixin freqüències disponibles el Pla tècnic nacional de la televisió digital local ha de reservar canals múltiples amb capacitat per a la difusió de programes de televisió digital per atendre les necessitats de cadascuna de les organitzacions territorials insulars.»

Dos. Es modifica l'article 5 en els termes següents:

«El servei de televisió local per ones terrestres el gestionen els municipis, i, en el cas dels canals reservats per a les demarcacions insulars, els cabil-

dos o consells insulars, mitjançant alguna de les formes que preveu l'article 85.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, o persones naturals o jurídiques, amb ànim de lucre o sense, en els dos casos amb l'obtenció prèvia de la concessió corresponent.»

Tres. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Sistema de gestió.*

1. Una vegada aprovada en el Pla tècnic nacional de la televisió digital local la reserva de freqüències per a la difusió de canals múltiples de televisió local en una demarcació determinada, els municipis inclosos dins d'aquesta i, si s'escau, els òrgans de govern de l'administració insular per a les freqüències reservades per a les illes, poden acordar la gestió directa de programes de televisió local amb tecnologia digital, dins dels canals múltiples corresponents a aquesta demarcació.

La decisió d'acordar la gestió directa de programes de televisió digital ha d'haver estat adoptada pel ple de la corporació municipal i, en el cas de les illes, pel cabildo o consell insular.

Les comunitats autònomes, una vegada escoltats els ajuntaments inclosos en l'àmbit territorial de la demarcació i els òrgans de govern de l'administració insular per a les freqüències reservades per a les illes, han de determinar en cadascuna d'aquestes el nombre de programes que es reserven a les entitats locals per a la gestió directa del servei de televisió digital local. Es garanteix almenys un programa per demarcació, i en el cas de les administracions insulars, dos.

Llevat del cas dels canals reservats per a les illes, en el cas que l'àmbit de cobertura del canal múltiple compregui diversos termes municipals, el programa reservat per a la gestió directa municipal s'ha d'atribuir conjuntament als municipis inclosos en l'àmbit de cobertura esmentat que ho hagin sol·licitat.

Excepcionalment les comunitats autònomes poden reservar un segon programa per ser gestionat de forma directa pels ajuntaments.

En el cas que en el mateix àmbit de cobertura coincideixin més d'un canal múltiple, les comunitats autònomes poden acordar que els programes reservats als ajuntaments per a la seva gestió directa se situïn tots dins d'un mateix canal.

2. Els restants programes disponibles per a la difusió del servei de televisió local els adjudiquen les comunitats autònomes d'acord amb el que preveu l'article 13 d'aquesta Llei.

3. En els dos casos correspon a les comunitats autònomes l'atorgament de les concessions corresponents per a la prestació del servei que, en qualsevol cas, poden tenir en compte com a criteri positiu de valoració l'experiència demostrada en televisió local de proximitat per les companyies operadores.

L'experiència esmentada es pot acreditar demostrant que s'està a l'empesa de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.

4. Les corporacions locals que inicialment no hagin acordat la gestió directa de programes de televisió digital local poden sol·licitar, mitjançant un acord adoptat pel ple de la seva corporació municipal, la incorporació a la televisió digital local de gestió directa que els correspongui a la seva demarcació.

La incorporació, així com les condicions d'aquesta, que han d'haver estat acordades amb la

resta de corporacions presents en la gestió d'aquest programa, han de ser autoritzades prèviament per la comunitat autònoma corresponent.»

Quatre. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Quan el servei de televisió local per ones terrestres el gestionen els municipis i, si s'escau, les illes, el control de les actuacions l'ha d'efectuar respectivament el Ple de la corporació municipal, el Cabildo en el cas de les illes Canàries i el Consell Insular en el de les illes Balears. Aquests òrgans han de vetllar igualment pel respecte als principis que enumera l'article 6 d'aquesta Llei.»

Cinc. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Durada de la prestació del servei en les seves diferents modalitats.*

La concessió per a la prestació del servei s'atorga per un període màxim de 10 anys. Les noves concessions atorgades després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com les adjudicades amb anterioritat, són prorrogables per les comunitats autònomes per períodes de 10 anys a petició del concessionari, en funció de les disponibilitats d'espectre radioelèctric, d'altres necessitats i usos d'aquest i del desenvolupament del sector audiovisual. Amb caràcter previ a la pròrroga, correspon a l'Administració General de l'Estat valorar aquestes circumstàncies i la renovació prèvia de l'assignació de freqüència ja atorgada o, si s'escau, l'assignació d'una de nova, i a les comunitats autònomes, valorar els aspectes de la seva competència.»

Sis. L'apartat 3 de la disposició transitòria primera queda redactat de la manera següent:

«La sol·licitud per a l'atorgament de la concessió l'han d'adreçar els respectius ajuntaments, cabildos o consells insulars a la comunitat autònoma corresponent.»

Set. L'apartat 4 de la disposició transitòria primera queda redactat de la manera següent:

«4. En el cas que no s'obtingui la concessió, les emissores han de deixar d'emetre en un termini de sis mesos comptat des de la resolució del concurs o, si no n'hi ha, en un termini de sis mesos des que s'exhaureixi el termini per resoldre l'adjudicació a què es refereix la disposició transitòria segona, sense que aquesta previsió suposi dret a indemnització als efectes de l'article 139.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. En el cas de les emissores afectades per concursos públics resolts amb anterioritat a la data de publicació d'aquesta norma, els terminis per deixar d'emetre compten a partir de la data esmentada.»

Vuit. L'apartat 3 de la disposició transitòria segona queda redactat de la manera següent, s'elimina l'apartat 4 i els actuals apartats 5 i 6 passen a ser els apartats 4 i 5, respectivament:

«3. El termini de què disposen les comunitats autònomes per a la decisió del nombre de programes reservats als ajuntaments i a les administracions insulars i la seva concessió corresponent, així com per a la convocatòria dels concursos i adjudicació de les concessions en gestió indirecta, expira el 31 de desembre de 2005.»

Nou. El paràgraf primer de l'apartat 5 de la disposició transitòria segona de la Llei 41/1995 queda redactat de la manera següent:

«5. Els adjudicataris de concessions per a la prestació de servei públic de televisió digital terrestre que hagin efectuat emissions a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, poden seguir utilitzant tecnologia analògica per a la difusió de les seves emissions, sempre que l'àmbit territorial de les emissions analògiques sigui coincident o estigui inclòs en l'àmbit territorial corresponent a la concessió digital adjudicada, durant dos anys a comptar de l'1 de gener de 2006, sempre que ho permetin les disponibilitats i la planificació de l'espectre que estableixen els plans nacionals de televisió, en el marc de la normativa reguladora del domini públic radioelèctric. A aquests efectes, els concessionaris han de presentar davant la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació les solucions tècniques necessàries que permetin l'emissió amb tecnologia analògica, sense que per això s'entenguin adquirits drets d'ús del domini públic radioelèctric diferents dels reconeguts en el corresponent títol de concessió. Finalitzat el termini assenyalat anteriorment, aquelles han d'emetre amb tecnologia digital i adaptar-se a les previsions que conté el Pla tècnic nacional de la televisió digital local.»

Deu. Cap persona física o jurídica pot ser titular de més d'una concessió en cada demarcació.

Article quart. *Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.*

Els paràgrafs tercer, quart i cinquè de la disposició transitòria desena de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, se substitueixen pels paràgrafs següents, que queden redactats de la manera següent:

«Una vegada hagi entrat en vigor el reglament que preveu la disposició addicional desena d'aquesta Llei, es poden atorgar noves autoritzacions per a la prestació dels serveis de difusió de ràdio i televisió per cable.

Les condicions que estableixi el reglament esmentat per prestar aquests serveis de difusió són aplicables tant a les noves autoritzacions com a les que esmenta el paràgraf segon d'aquesta disposició transitòria.»

Article cinquè. *Modificació del Reial decret llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes als edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació.*

El Reial decret llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes als edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació, es modifica en els aspectes següents:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 1, i queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per infraestructura comuna d'accés a serveis de telecomunicació els sistemes de telecomunicació i les xarxes que existeixin o s'instal·lin als edificis per complir, com a mínim, les funcions següents:

a) La captació i l'adaptació dels senyals de radiodifusió sonora i televisió terrestre tant analògica com digital, i la seva distribució fins a punts de connexió situats als diferents habitatges o locals de

l'edifici, i la distribució dels senyals de televisió i radiodifusió sonora per satèl·lit fins als punts de connexió esmentats. Els senyals de radiodifusió sonora i de televisió terrestre susceptibles de ser captats, adaptats i distribuïts han de ser els difosos, dins de l'àmbit territorial corresponent, per les entitats habilitades.

b) Proporcionar accés al servei telefònic bàsic i al servei de telecomunicacions per cable, mitjançant la infraestructura necessària per permetre la connexió dels diferents habitatges, locals o del mateix edifici a les xarxes dels operadors habilitats.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, i queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Instal·lació obligatòria de les infraestructures regulades en aquest Reial decret llei en edificis de nova construcció.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no es concedeix autorització per a la construcció o rehabilitació integral de cap edifici dels que esmenta l'article 2, si al projecte arquitectònic corresponent no s'hi uneix el que prevegi la instal·lació d'una infraestructura comuna pròpia, que ha de ser signat per un enginyer de telecomunicació o un enginyer tècnic de telecomunicació. Així mateix, aquests professionals són els que han de certificar l'obra. Aquesta infraestructura ha de tenir les condicions tècniques adequades per complir, almenys, les funcions que indica l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei, sense perjudici de les que determinin les normes que, en cada moment, es dictin en el seu desplegament.»

Article sisè. *Modificació de la Llei 22/1999, de 7 de juny, de modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.*

La disposició addicional primera de la Llei 22/1999, de 7 de juny, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera.

Sense perjudici del canal múltiple per a emissions amb tecnologia digital reservat a les comunitats autònomes en la disposició addicional 1a del Reial decret 2169/1998, de 9 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre, en el moment en què es produeixi el cessament efectiu de les emissions de televisió terrestre d'àmbit autonòmic amb tecnologia analògica, el Pla tècnic de la televisió digital terrestre ha de reservar un segon canal múltiple, tenint en compte els estatuts d'autonomia, per a la seva emissió amb tecnologia digital d'àmbit autonòmic.

Les comunitats autònomes han de decidir el règim de gestió dels canals múltiples o programes de televisió digital terrestre d'àmbit autonòmic.»

Disposició addicional primera. *Titularitat i participació accionarial en societats concessionàries del servei de radiodifusió sonora anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

La modificació dels límits que estableix l'article 1 d'aquesta Llei no afecta les titularitats i participacions legalment adquirides d'acord amb la normativa anterior.

Disposició addicional segona. *Garantia d'accessibilitat de la televisió digital terrestre per a les persones amb discapacitat.*

D'acord amb el que disposen la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i en les seves disposicions de desplegament, les administracions competents, amb l'audiència prèvia als representants dels sectors afectats i interessats, han d'adoptar les mesures necessàries per garantir des de l'inici l'accessibilitat de les persones amb discapacitat als serveis de televisió digital terrestre. Per aconseguir aquest fi, les mesures que s'adoptin s'han d'atenir als principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones.

Disposició addicional tercera. *Foment del plurilingüisme.*

El Govern ha d'impulsar l'ús de les diferents llengües oficials de l'Estat a través dels canals adjudicats en les concessions per a la prestació del servei públic de televisió digital terrestre en l'àmbit de les comunitats autònomes que les tinguin reconegudes pels seus estatuts d'autonomia respectius.

Disposició addicional quarta. *Desconnexió provincial i insular per a televisions autonòmiques.*

S'insta el Govern perquè, sempre que existeixin freqüències disponibles, es planifiqui l'espectre de manera que les televisions autonòmiques puguin realitzar desconnexions provincials i insulars.

Disposició addicional cinquena. *Pla tècnic de televisió local per a noves demarcacions municipals.*

Les comunitats autònomes, una vegada convocats i resoltos els concursos públics en les demarcacions del seu territori que estableix el Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla tècnic de la televisió digital local, modificat pel Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, han de remetre en el termini de sis mesos un llistat dels municipis pendents de planificació que siguin considerats prioritaris a l'efecte de la seva inclusió com més aviat millor, en funció de les disponibilitats de l'espectre radioelèctric, en el Pla tècnic nacional de la televisió digital local.

Posteriorment, s'ha de procedir a la planificació de la resta de municipis de manera que quedi cobert tot el territori nacional a l'efecte de la seva inclusió, en funció de les disponibilitats de l'espectre radioelèctric, en el Pla tècnic nacional de la televisió digital local.

Les corporacions locals corresponents a municipis planificats posteriorment, mitjançant un acord adoptat pel ple de la seva corporació local, poden sol·licitar la incorporació a la televisió digital local de gestió directa que els correspongui a la seva demarcació.

Disposició addicional sisena.

El Govern ha d'assegurar per llei, per a tot el territori espanyol, la devolució de la concessió tant d'una llicència de ràdio com de TV a les empreses que no arribin a posar en servei el canal de comunicació concedit en un termini determinat de temps.

Disposició transitòria única. *Estatut públic de les televisions locals.*

Amb la finalitat de garantir la pluralitat en l'accés i en la gestió de les televisions locals públiques, el Govern ha de presentar en el termini de sis mesos un Projecte de Llei

audiovisual que reculli les bases de l'Estatut públic de les televisions locals.

Disposició final primera. *Transició a la televisió digital terrestre.*

1. Sense perjudici de les facultats normatives que corresponguin a les comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts d'autonomia respectius, s'autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

2. Així mateix, el Govern ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir la transició de la televisió analògica a la televisió digital terrestre i adoptar les disposicions que calguin.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO